

«Παρεμβαίνοντες...»

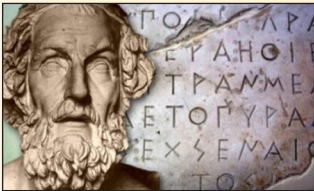

«...Ἡ νέα Ἑλληνικὴ χρειάζεται τὴν ἀρχαία τροφὴ της»

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ *μονοτονικοῦ* (1982) ἀνοίξε βαθὺ χάσμα μεταξὺ ἀρχαίας καὶ νεώτερης γλώσσας, διότι αὐξήσε τις δυσχέρειες στὴν ἐκμάθηση καὶ τῶν δύο μορφῶν.

Τὰ ἀρχαῖα κείμενα γέμισαν αὐτομάτως ὀρθογραφικὲς δυσκολίες γιὰ ὅσους καταπιάνονταν μὲ αὐτὰ γιὰ πρώτη φορά, μὲ συνέπεια νὰ συκοφαντηθοῦν μὲ χαρακτηρισμούς, ὅπως «κινέζικα», «ἄχρηστα», ἀκόμη καὶ «ἀφύσικα».

Τὴν ὑπονόμευση τῶν ἀρχαίων κειμένων ἀπὸ τὴν μεταβολὴ τοῦ ὀρθογραφικοῦ συστήματος εἶχε προβλέψει μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια τὸ 1941 ὁ Φαίδων Κουκουλές, ὁ ὁποῖος ὑποστήριζε ὅτι «ἡ ἀρχαία γλῶσσα διετηρήθη μέχρι σήμερον – μετὰ μεταβολῶν βεβαίως – διὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῆς καθαρειούσης».

Ἀναμφίβολα, ἡ νέα Ἑλληνικὴ χρειάζεται τὴν ἀρχαία τροφὴ της.

Ἡ καθαρεῦσα θὰ ἐπιτρέψει νὰ ξαναβροῦν οἱ δύο γλωσσικὲς μορφὲς τὴν χαμένη ἀλληλεγγύη τους.

Πρέπει νὰ διευκρινίσουμε, ὅτι ἡ *καθαρεῦσα* δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸ: εἶναι ὁ φάρος ποῦ ὁδηγεῖ στὸ λιμάνι.

Κρατώντας τὸ κλειδί τοῦ θησαυροφυλακίου, θὰ οἰκειοποιηθοῦμε τοὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς τῶν ἀρχαίων καὶ βυζαντινῶν προγόνων μας, ὅπως αὐτοὶ ἀντανακλῶνται στὴν ὑψηλὴ μας γλῶσσα.

Ὁ Ἑραμιστὴς

† ὁ *Μητροπολίτης Κυπριανὸς*

10.1.2021 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νύσσης

